

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: G. J., nar. X, st. příslušnost X
doručovací adresa X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2022, č. j. OAM-1019/ZA-ZA12-ZA06-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl, že opakovaná žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 8. 12. 2021 je nepřípustná dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o žádosti dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil, neboť žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost oproti své předchozí žádosti a v zemi původu žalobce nedošlo od doby posouzení předchozí žádosti k žádné

změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Úvodem namítá porušení mnoha zákonných ustanovení, která však pro neprovázanost se skutkovými okolnostmi věci nepředstavují samostatné žalobní body. Konkrétně žalobce namítá, že situace v Gruzii se od doby podání první žádosti zhoršila.
3. Žalobce podporoval předchozí vládu Sjedenčeného národního hnutí, byl v době jeho vlády vojákem. Po změně vlády byl kvůli tomu pronásledován. Házeli na něj kameny, posmívali se mu, přicházeli k němu domů. Byl pod neustálým tlakem a nakonec se přestěhoval do Tbilisi, ani tam však pronásledování nepřestalo, naopak se za poslední dva roky ještě stupňovalo a žalobce tak ze země raději vycestoval. Žalovaný ve svém rozhodnutí nezpochybňuje, že byl žalobce za své politické přesvědčení pronásledován. Žalobce se obrátil na policii a také přímo na ministerstvo vnitra, nicméně stát mu žádnou ochranu neposkytl. Situace je oproti první žádosti horší proto, že byl bývalý prezident Saakašvili zavražďen a vojáci, kteří sloužili za jeho vlády, utekli z domova. Tento argument žalovaný nepřijal. Vycházel však pouze z obecných informací a napadené rozhodnutí není nijak individualizované, což ho činí nepřezkoumatelným. Žalobce proto navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření setrvává na tom, že žalobce ve své žádosti neuvedl žádné skutečnosti, které by bylo možné posuzovat jako nové ve smyslu zákona o azylu a kterými by se měl správní orgán znovu meritorně zabývat. V podrobnostech pak odkazuje na str. 2 – 3 napadeného rozhodnutí, kde pečlivě vyhodnotil důvody uvedené v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany dle § 11a odst. 1 písm. a) i b) zákona o azylu. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
6. Žaloba **není** důvodná.
7. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, *jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná*. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu platí, že *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.*
8. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které*

a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a

b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.

9. Obecně platí, že „odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 – 96, č. 2642/2012 Sb. NSS).
10. Aby bylo možné přijmout opakovanou žádost k věcnému posouzení, musí mít nové skutečnosti nebo zjištění určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany; to respektuje též relevantní judikatura k opakovaným žádostem o mezinárodní ochranu – viz zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 - 65, který svůj závěr formuloval do právní věty: „Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“ V tomto rozsudku soud dále uvedl, že „zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta“. Zdůraznil současně, že věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, „kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté.“ (srov. též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2020, č. j. 5 Azs 199/2019 – 27).
11. Z podkladů založených ve správním spise k první žádosti vyplývá, že žalobce podal na území České republiky první žádost o mezinárodní ochranu dne 10. 7. 2021. K důvodům žádosti uvedl, že byl voják, ale kvůli sympatiím k předchozí vládě na něj byl vyvíjen tlak, a také má ve vlasti dluhy. O první žádosti rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 8. 2021, které nabylo právní moci dne 21. 9. 2021. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 7. 1. 2022, č. j. 30 Az 11/2021 – 24, který nabyl právní moci dne 15. 1. 2022.
12. Dne 8. 12. 2021 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Uvedl, že důvody má stejné jako v předchozím řízení. Sympatizoval s minulou vládní stranou Sjednocené národní hnutí, a proto měl ve vlasti problémy. Nyní je situace ještě horší.

Bývalý prezident Saakašvili je zavřený a vojáci, kteří sloužili za jeho vlády, utekli z domova. Neví, co by se mu mohlo stát, ale rozhodně se nechce vracet.

13. Je proto nesporné, že žalobce v opakované žádosti uvádí stejné důvody jako v první žádosti – ústrky a vyhrožování v důsledku sympatií ke straně Sjednocené národní hnutí a žalobcově službě v armádě v minulosti. Toto žalobce ani v žalobě nezpochybňuje.
14. Pokud tedy žalobce uvedl stejné důvody jako v první žádosti o mezinárodní ochranu, žalovaný již nebyl povinen posuzovat, zda by takové skutečnosti mohly představovat důvod pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany, neboť toto posouzení již provedl v rámci řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu.
15. Žalovaný byl zároveň povinen zabývat se tím, zda došlo v mezidobí k zásadní negativní změně politické, bezpečnostní, či institucionální situace, která by vyžadovala opětovné meritorní posouzení důvodů žádosti o mezinárodní ochranu. K tomu konstatoval, že Gruzii je na základě informací o zemi původu (Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z října 2021) obecně považována za svobodnou a demokratickou zemi. Sjednocené národní hnutí je legální politickou stranou, která v posledních parlamentních volbách získala 27,18 % hlasů, což z ní činí největší opoziční parlamentní stranu. V říjnu 2021 skutečně došlo k zatčení bývalého gruzínského prezidenta Saakašviliho, ovšem bylo tak učiněno na základě obvinění, kterým v zemi původu dlouhodobě čelí. Žalobce se nemůže připodobňovat k vrcholným politickým představitelům strany, neboť byl pouze jejím sympatizantem. Žalobcovy domněnky nezakládají hrozbu jakéhokoliv nebezpečí.
16. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 – 38, „v rozhodnutí o další opakované žádosti musí být alespoň stručně uvedeno, proč k relevantní změně nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají“. Žalovaný této povinnosti dle krajského soudu dostál a konstatoval, že ke změně bezpečnostní situace v zemi původu žalobce v posuzované době nedošlo, přičemž vycházel z aktuálních podkladů (z října 2021). Krom zatčení bývalého prezidenta Saakašviliho pak žalobce pouze obecně poznamenal, že bývalí vojáci „utíkají z domova“, aniž by však tato tvrzení jakkoliv rozvedl nebo podložil odkazem na konkrétní zdroj informací, který by závěry zprávy o zemi původu (z níž žalovaný vycházel) alespoň zpochybnil. Samotné zatčení bývalého prezidenta (tedy bývalého vrcholného představitele exekutivy) pak dle krajského soudu nevypovídá nic o situaci sympatizantů strany Sjednocené národní hnutí, která se dle zpráv o zemi původu těší podpoře téměř třetiny voličů.
17. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že žalobce neuvedl v opakované žádosti žádné nové důvody či skutečnosti ve smyslu citovaných ustanovení zákona o azylu a žalovaný se také dostatečně zabýval otázkou změny situace v zemi původu v mezidobí od rozhodnutí o první žádosti, a to i z hlediska skutečností uváděných žalobcem. Žalobní námitky proto neshledal důvodnými.

V. Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

19. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 12. května 2022

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce